

*AARTJE
LANGSTAARTJE*

EEN RONDJE TORNADO

PETRA LOUISE MURIS

© Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris

BLADZIJ

HOOFDSTUK

3	1 Verveling.
6	2 Waar is die muis?
9	3 De grote stofzuigerslang.
12	4 Euras wil Aartje redden.
16	5 Euras wordt thuisgebracht.
19	6 Heelhuids uit de tornado.
23	7 Dorus krijgt het beter.

HOOFDSTUK 1 VERVELING.

Het regent pijpenstelen, grote regendruppels kletteren tegen het winkelraam.
Aartje Langstaartje het kleine muisje ligt op een zak vogelvoer in de etalage van de dierenwinkel.
Hij kijkt verveelt naar buiten.
Euras de grote rottweilerhond ligt in zijn warme mand, hij slaapt.
'Ik verveel mij Euras, ik wil wat doen.' zeurt Aartje.
De zwarte hond geeft geen antwoord, hij ligt opgekruld te dromen.
'Ik wil naar buiten.' zegt Aartje.
Nog steeds droomt Euras verder.
Het kleine muisje kijkt achterom naar de hondenmand.
Hij ziet dat Euras slaapt en trippelt op hem af.
Aartje klimt in de hondenmand.
'Euras, ik verveel me!'
Euras kijkt gestoord op, hij schudt zijn oren heen en weer en likt zijn bek nat. 'Wat zeg je Aart?'
'Ik zeg, ik verveel me!'
'Ja, en wat kan ik daar aan doen? Ik lag lekker te slapen, dan gaat de dag snel voorbij. Ga ook slapen Aart, laat mij met rust!'
Aartje krabbelt de mand uit en trippelt naar het keukentje.
Miauw de poes ligt op de vensterbank, zij slaapt ook.
'Miauw, ik verveel me!' jammert Aartje.
De poes gaat staan en rekt zich uit.
Haar rug trekt krom en haar staart staat fier omhoog.

‘Wil je spelen?’ vraagt zij. Zij springt van de vensterbank. Op de vloer ligt een parkietenballetje. Het is een blauw- wit hard plastic balletje met gleufjes erin. Er zit een belletje in. Zij slaat er met haar poezige pootje tegenaan zodat het wegrolt.

‘Tingelingeling,’ rinkelt het belletje in het balletje. Het rolt naar het kleine muisje.

‘Pak het balletje Aartje, rol het terug!’

‘Leuk,’ piept Aartje: ‘dit is een leuk spelletje.’

Aartje duwt met zijn neus tegen het balletje en rolt het zo naar Miauw.

Miauw geeft er weer een tik tegen. Nu rolt het balletje de winkel in.

‘Tingelingeling,’ rinkelt het balletje als het voorbij de hondenmand rolt.

Euras kijkt naar het balletje en stapt zijn mand uit.

Als Aartje het balletje weer terugduwt, pikt Euras het vliegensvlug af.

‘Geef terug Euras, wij waren ermee aan het spelen!’ roept Miauw vanuit het keukentje.

Euras legt meteen het balletje weer op de grond, het is kleddernat van zijn kwijl.

‘Zo wil ik er niet meer mee spelen, bah!’ piept Aartje.

Euras neemt vrolijk het balletje van de grond en spuugt het omhoog. Het stuitert over de vloer en rolt rinkelend tegen de toonbank.

Hij holt als een bezetene achter het rinkelende balletje aan om het even later weer neer te gooien.

Miauw en Aartje kijken verbijsterd naar de vrolijke hond die helemaal alleen speelt.

‘Dit is niet leuk Euras, wij hadden dat balletje het eerst. Miauw springt weer op de vensterbank.

Terwijl Euras het druk heeft met het balletje, klautert Aartje weer voor de winkelruit. 'Houdt het nou nooit

op, het regent al uren.' zucht hij.

Karin leest een tijdschrift achter de toonbank. Zij ergert zich aan haar veel te drukke hond die af en toe uitglijdt over de stenen vloer. 'Boem,' Euras stoot zich

tegen een vogelhuis, die tuimelt omver. Het is een staande boomstammen voerhuis op drie poten. Karin schreeuwt: 'en nu is het afgelopen! In je mand!' Zij raapt het vogelhuis op, het dak is eraf. 'Gelukkig heb ik gereedschap, ik maak het wel weer.' Euras kijkt zielig. Met een diepe zucht laat hij zich door zijn poten zakken. Net als hij ligt komt er een klant binnen.

De buitendeur laat hij op een kier staan, waardoor Aartje snel naar buiten rent.

'Hé,' denkt Euras: 'waar gaat die nou heen? Het regent en het stormt, wat is die dom zeg. Ik haal hem weer binnen.'

Als de klant zijn boodschappen gekocht heeft, rent hij tegelijkertijd met de klant naar buiten.

Hij kijkt rechts, hij kijkt links. Waar is die muis?

'Kom terug Euras,' gilt Karin: 'jij mag niet los! Jij mag alleen aangelijnd naar buiten.'

HOOFDSTUK 2 WAAR IS DIE MUIS?

Euras luistert niet naar Karin, hij zoekt Aartje. Hij wil pas terugkomen als hij het muisje gevonden heeft. Het weer is te slecht om buiten te blijven, hij zou er ziek van kunnen worden.

De pels van Euras is binnen een oogwenk kleddernat. Het kan hem niet schelen, hij zoekt stug verder.

Het is rustiger dan anders in het winkelcentrum. Niemand heeft blijkbaar boodschappen nodig. De enkele mensen die er lopen dragen goede regenjassen. Hun paraplu heeft geen zin, die waait meteen stuk.

Euras loopt naar de vijver, daar zwemmen enkele waterhoentjes.

‘Is Aartje hier langsgekomen?’ vraagt Euras.

‘Wie is Aartje?’ piepen de waterhoentjes.

‘Dat is een kleine grijze muis, hebben jullie die gezien?’

‘Nee, eerlijk gezegd hebben we daar niet opgelet.

Wij zijn aldoor op zoek geweest naar eten op de bodem van deze vijver.’

‘Dag!’ blaft Euras, hij wandelt verder.

Op een tak van een boompje zit Kees koolmees.

‘Hallo kees, heb jij misschien Aartje voorbij zien komen?’

‘Ja, een poosje geleden. Als jij die zoekt, kun je lang zoeken. Hij is met Aaf raaf meegevlogen. Zij zijn op bezoek bij haar tante, die woont op het erf van een boerderij.’ kwettert Kees koolmees.

‘Waar is die boerderij, is die ergens in deze buurt?’

Euras kijkt links en rechts.

‘Welnee,’ lacht Kees: ‘je kan links en rechts kijken zoveel je wilt. Die boerderij staat op een groot weiland buiten de stad.

‘Kun jij mij de weg uitleggen?’ vraagt Euras.

‘Ga nou niet naar dat weiland Euras, het is snert weer!’

‘Ik moet wel, ik ben bang dat hij ziek wordt van dit slechte weer.’ blaft Euras.

‘Uitleggen kan ik niet,’ zegt Kees: ‘ik fladder wel met je mee. Ik heb toch niets te doen.’

Euras is blij dat hij gezelschap heeft. Het is gezellig en het loopt wat makkelijker.

Na een uur zijn zij buiten de stad.

‘Wat wordt het donker hè Kees? Moet je die lucht zien!’ blaft Euras.

‘Heb jij ook niet dat gevoel dat jij hier weg moet komen?’ vraagt Kees.

‘Ja,’ twijfelt Euras: ‘ik vind het opeens eng om buiten te zijn. Ik heb het gevoel dat ik weg moet hollen.

Maar dat doe ik niet, ik ben hier niet voor niets.’

‘Nou, als jij het niet erg vindt, daar is de boerderij,’ kwettert Kees paniekerig: ‘ik ga!’

Kees vliegt pijlsnel weg.

Het waait inmiddels harder en het onweert.

Euras is vlak bij de boerderij, misschien is Aartje daar en schuilt hij in de warme stal.

Euras wandelt erheen.

Bij de oprijlaan staat een hondenhek.

Als Euras voorbij loopt schiet er ineens een vals blaffende hond uit het hek.

‘Wraf, blaf, woef, waf, wat moet jij hier, hoepel op!’

‘Ga niet zo tekeer!’ blaft Euras nog harder: ‘maak je niet zo druk!’

‘Ik ben hier de baas,’ blaft de waakhond: ‘ik ben hier de baas! Jij hoort hier niet thuis!’

‘Dat weet ik ook wel, ben jij de politiehond hier?’

De waakhond kijkt verrast, hij vraagt ineens heel rustig: ‘ja, hoe zie jij dat zo? Ik was vroeger een politiehond. Nu ben ik een kettinghond. Ben jij soms een ex collega?’

‘Nee, ik was nooit een politiehond,’ klaagt Euras: ‘ik was soms best jaloers. Ik wilde ook politiehond worden. Dan vinden de mensen je stoer weet je?’

‘Wat kom je hier doen?’ vraagt de kettinghond vriendelijk.

‘Ik zoek mijn vriend, hij moet hier ergens zijn.’

‘Hoe ziet jouw vriend er uit?’

‘Het is een kleine grijze muis, hij kwam met Aaf raaf hier.’

‘Een kleine grijze muis? Ha, ha die lopen hier met velen. Maar je zei raaf? De raven wonen in de hoge bomen, er staan er drie op het erf. Mijn baas de boer houdt niet van raven en helemaal niet van muizen. Loop maar door, jij bent goed volk.’

Euras loopt het erf op, hij wordt meteen opgemerkt door een rode kater. Die komt dreigend op hem af.

‘Kssss, brauw mauw! Wat moet jij hier, ga weg of ik geef jou een haal over je neus.’

Euras kijkt niet naar hem maar loopt meteen naar de drie hoge bomen.

‘Aaf? Aaf is Aartje bij jou?’

‘Aaf is allang weg,’ klinkt het uit de boom: ‘die wilde opeens niet meer blijven. Die muis is net vertrokken, misschien heeft die nare kat hem al opgegeten.

Die kat lust graag muizen!’

‘Is hij dan niet met Aaf mee teruggevlogen?’

‘Nee.’ krast de Aaf’s tante.

HOOFDSTUK 3 DE GROTE STOFZUIGERSLANG.

Aaf heeft Aartje alleen gelaten.

Zij is plotseling in paniek verdwenen en is Aartje glad vergeten. Aartje is langs de kater geglipt en voorzichtig onder de omheining van het erf gekropen. Hij rent door het weiland van links naar rechts. Hij weet de weg naar de stad niet en niemand is in de buurt om hem te brengen.

In de verte komen hazen aanrennen.

Aartje blijft op hen wachten. Hij hoopt dat zij hem kunnen vertellen waar de stad is.

In een oogwenk snellen zij hem voorbij.

‘Weten jullie waar de stad is?’ schreeuwt Aartje.

‘Ren met ons mee, het wordt straks gevaarlijk.’
schreeuwen de hazen van verre.

Aartje begrijpt niet waarom de hazen bang zijn.

Een moment later vliegt er een raaf voorbij.

‘Hela, ben jij familie van Aaf? Weet jij waar de stad is en kun jij mij brengen?’

‘Kijk achter je,’ krast de raaf: ‘zie je dat niet? Dat is een wervelstorm, je weet wel een tornado.

Er komen nog meer deze kant op. Ik ga een veilig plekje zoeken, dag hoor!’

‘Tornado? Is dat soms een valse kat? Wat is een tornado?’ De raaf hoort het niet meer, hij is uit het zicht verdwenen.

In de verte staan koeien in de wei.

Aartje besluit aan hen te vragen of zij de weg naar de stad weten. ‘Nee,’ zeggen de koeien: ‘wij weten alleen waar onze stal is. Misschien moet je links of misschien moet je rechts.’

Aartje staat op zijn achterpootjes, hij hoort een vreemd geluid. Hij kijkt omhoog, hij ziet geen vliegtuig.

Binnen een mum van tijd ziet hij het ding wat zo'n

herrie maakt. Het is een grote stofzuigerslang, maar dan zonder stofzuiger. Het komt zijn kant op.

Aartje rent angstig piepend bij het enorme ding vandaan. Maar dat helpt niets, hij wordt onverbiddelijk naar binnen gezogen.

‘Help, help,’ gilt het kleine muisje.

Hij draait rond en rond in de grote tornado samen met een heleboel stof, zand, takken auto’s en koeien. Dan ziet hij een paraplu meedraaien.

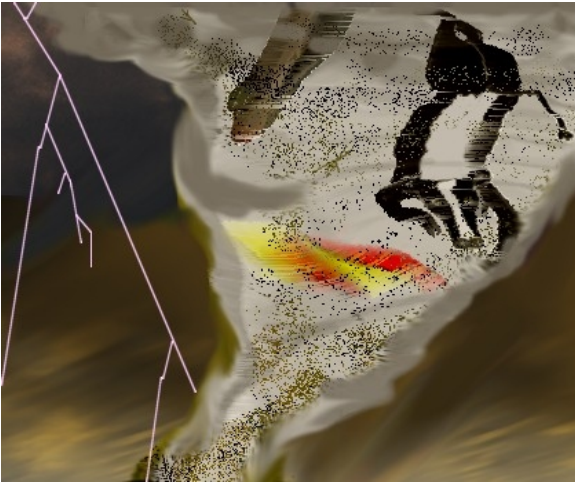
‘Als ik die te pakken krijg, lukt het misschien dat ding vast te houden.’ denkt Aartje.

Na een tijdje lukt het hem de paraplu te omklemmen. Hij voelt zich meteen een stuk veiliger.

‘Hé, daar is weer een koe en nog één en er komt weer een andere koe. Och hier vliegen ook auto’s rond. Het lijkt wel een vreselijk snelle draaimolen.

Ik ben bang, ik wil eruit!’ gilt het muisje.

Als er weer een koe voorbij komt schreeuwt Aartje:
'wat zijn hier veel koeien!'

'Nee, hoor ik draai aldoor om jou heen, jij ziet enkel mij voorbijkomen en ik jou!' 'Ik wil hieruit!' schreeuwt Aartje bang, hij heeft moeite zich aan de paraplu vast te klampen.

'Ik wil er ook uit, meu!' schreeuwt de koe angstig als hij weer eens voorbij draait: 'och muis, ik word erg duizelig, ik moet alweer een rondje tornado!' Zij weten niet waar de uitgang van de tornado is. Het draait en het tolt zuigend over het grote weiland. Het zuigt van alles naar binnen, boomstammen, blaadjes en graspollen en dat draait allemaal mee met de koe en de muis.

HOOFDSTUK 4 EURAS WIL AARTJE REDDEN.

Een andere tornado doorkruist het weiland.
Euras is al een heel eind op pad als hij de
geweldigste tornado op zich af ziet komen.
Hij wil bescherming zoeken bij de kettinghond in het
hondenhok.

Als hij vlakbij het erf is, ziet hij een grijze muis
rennen.

Zou dat zijn vriendje Aartje zijn?

'Aartje, Aartje, wacht nou even. Je mag op mijn rug
zitten, dan zijn we gauw weer thuis!'

Het muisje luistert niet, het is bang voor de hevige
wervelstormen en maakt dat hij weg komt.

Euras rent
hem
achterna.
Hoe Euras
ook roept,
het muisje
kijkt niet op
of om.
De tornado
komt
steeds
dichterbij.
Euras
gromt en
blaft tegen

de draaiende storm maar dat helpt niet. 'Kom terug!'
jammert hij: 'het is hier niet pluis! Je gaat de
verkeerde kant op!'

Hij begrijpt niet waarom de kleine muis niet naar
hem luistert.

Euras staat verstijft naar de draaiende wind te staren, hij trilt op zijn achterpoten van angst. 'Misschien maakt de tornado teveel lawaai,' denkt hij: 'en hoort Aartje mij niet.'

Hij durft niet verder achter de muur aan te hollen want iets verderop zuigt nog een slurf van een tornado van alles naar binnen.

Euras jankt, hij heeft spijt dat hij de muur is gevolgd. De arme zwarte hond is vreselijk bang, hij wil naar huis terug.

Hij twijfelt of hij naar de kettinghond zal gaan. Zal hij toch tussen de twee tornado's Aartje gaan zoeken?

Hij keert zich om want achter hem hoort hij roepen. Waar komt dat vandaan? Hij ziet niemand, alleen de reuze tornado die draaiend langs hem heen zoeft. Hij weet zeker dat hij het stemmetje van Aartje hoorde roepen, maar die liep toch net de andere kant op? Hij gaat erbij zitten om goed te kunnen luisteren.

Weer hoort hij roepen: 'help, ik wil hier uit!'

Nu weet hij het zeker, die boze wind heeft zijn vriendje opgezogen.

'Ik moet hem redden maar hoe doe ik dat?'

Euras rent als een dolle de draaiende storm achterna.

Maar de wervelstorm gaat heel snel, hij is bijna bij de sloot.

Euras wil niet door de sloot, hij zoekt een bruggetje, maar er ligt alleen een plank.

De tornado gaat niet over de plank, hij gaat dwars door de sloot.

De draaiwind is in het andere weiland.

Euras rent naar de plank en loopt erover als een koorddanseres.

Terwijl hij over de plank loopt draait de tornado onverwachts.

‘Helluppie!’ blaft Euras: ‘dat is schrikken!’

Hij ziet geen andere oplossing dan te gaan schuilen bij de kettinghond. Hij rent snel naar het hondenhok.

De oude kettinghond is erg verbaasd als Euras pijlsnel zijn hondenhok inkruipt.

‘Hé zeg, gaat het een beetje?’ blaft hij: ‘je zou mij ook eerst netjes kunnen vragen of je in mijn hok mag!’

‘Ik moet schuilen,’ jankt Euras: ‘ik ben bang voor die wind!’

‘Tja, een ex politiehond en tevens een waakhond is niet bang te krijgen. Blijf maar een poosje in mijn hok, ik pas wel op.’

‘Dank je, dank je.’ blaft Euras.

‘Ben jij nou een grote hond? Ben jij bang voor een beetje wind?’

‘Heb je dan niet gezien hoe die eruit ziet,’ jammert Euras: ‘het lijkt op een ijshoortje maar dan met een gaatje onderin.’

Het is erg groot en zuigt hele boomstammen naar binnen en mijn vriendje is ook naar binnen gezogen.'

De kettinghond kan het niet geloven.

'Ik heb niks gezien, ik zie alleen het hek.

Als er iemand bij het hek staat, moet ik heel gemeen blaffen. Ha, ha, dat is alles wat ik hoef te doen. Het is makkelijker werk dan het werk van een politiehond.'

'Jongen, ik kom je halen.' zegt opeens een stem dichtbij. De kettinghond kwispelt.

'Dit is goed volk zwarte hond, dit is de boer, hij is erg aardig. We krijgen lekkers van hem.'

Euras laat nu ook zijn neus zien, hij kwispelt voorzichtig.

'Nog een hond?' zegt de boer verbaasd: 'nou dan neem ik jullie beiden mee. Er komt een tornado aan, we gaan schuilen.'

Hij neemt de beide honden mee naar een plank die zomaar op de grond ligt.

'Wat moeten wij met die plank?' vraagt Euras.

'Dit is geen plank, het is een deur in de grond naar de schuilkelder. Wees maar niet bang, ik bescherm je wel.'

De kettinghond loopt voorop om Euras de ingang te wijzen.

'Je had toch gelijk, het is een zware storm,' zegt hij: 'kom we gaan naar beneden.'

Euras loopt achter de kettinghond de trap af.

Beneden brand licht. Er staan stoelen rond een tafel en er liggen dekens. 'Zo, gaan jullie hier maar lekker op liggen.' lacht de boer. Hij kijkt naar de halsband van de rottweiler. 'Ik zie dat jij een adreskokertje om je halsband hebt.'

HOOFDSTUK 5

EURAS WORDT THUISGEBRACHT.

‘Niet bijten hoor, ik moet dat adreskokertje opendraaien.’

De boer draait het kokertje open en ziet meteen waar Euras thuishoort.

‘Zo beestje, ik zal je thuisbrengen. Jij heet Euras en jij bent de hond van Karin. Jij moet naar de dierenwinkel teruggebracht worden.’

‘Nee, nee,’ blaft Euras: ‘ik moet het muisje zoeken!’

De boer verstaat geen hondentaal, hij zegt: ‘ik zal je even aan de ketting leggen, anders loop je weg.’

Hij pakt Euras bij zijn halsband en brengt hem naar het hondenhok. Euras moet op de plaats liggen van de kettinghond en die wordt losgelaten.

De kettinghond schudt zich vrolijk uit, hij is blij dat hij los mag lopen.

‘Ik kom zo terug,’ roept de boer: ‘jank maar niet.’

Ik moet mij even opknappen. Ik kan niet met mijn vieze kleding de stad in.’

De kettinghond besnuffeld Euras.

‘Zeg, wat voor een leven heb jij daar in de stad?’

‘Ik moet op de dierenwinkel letten, zodat er geen boeven binnen komen!’ antwoordt Euras.

‘Ben jij toch een politiehond?’ blaft de kettinghond.

‘Nee, ik ben een waakhond, ik let op de zaak.’

‘Blaf jij tegen iedereen die binnenkomt?’

‘Nee, dan wordt Karin boos. Ik moet alleen opletten.’

De klanten zijn goed volk.’

‘Lig jij ook altijd aan een ketting?’ vraagt de kettinghond.

‘Nee, ik lig meestal in mijn mand,’ zegt Euras: ‘soms lig ik buiten in het zonnetje op het kleedje.’

De kettinghond klaagt: 'ik wil ook een mand, die is lekker zacht en warm. Ik had nooit een fijne mand. Vroeger woonde ik in een tuinkennel, ik sliep op een matje. Was ik maar zoals jij, jij mag vrij rond lopen. Ik lig meestal vast. Behalve nu dan. Dit is pas leuk, ik ga even hollen, tot zo!'

Euras ligt met zijn neus tussen zijn voorpoten, hij dommelt in slaap, hij merkt niet dat de boer naast hem staat.

'Pst, wakker worden, ik breng je thuis. Spring in de auto dan gaan we gauw op weg.'

De vrouw van de boer zit ook in de auto.

Zij wil gaan winkelen.

'Wat ben jij een mooie hond.' zegt zij.

Euras kwispelt.

De auto rijdt het erf af.

Na een tijdje parkeert de boer zijn auto op een parkeerplaats achter het winkelcentrum.

Hij stapt uit en doet de achterklep van de auto open.

'Zo Euras, ik doe een touw om jouw halsband.

Wij brengen je meteen naar huis, fijn hè jongen?'

Euras jankt, hij wilde nog niet naar huis.

Nu moeten zij op zoek naar de dierenwinkel, zij zijn daar nog nooit binnen geweest.

Zij laten zich door Euras voortrekken.

Vanzelfsprekend trekt hij hen naar de dierenwinkel.

'Ding, dong' gaat de deurbel als zij gedrieën naar binnen gaan.

Karin denkt dat er klanten binnenkomen, dan ziet zij Euras. '

Waar was je toch?' vraagt zij Euras.

'Hij zat bij ons in het hondenhok, hij was bang voor de tornado's.' grinnikt de boer.

'Hij is een eind afgedwaald. Onze boerderij is een aardig eind verderop, voorbij de grote weg.'

'Dank u wel,' zucht Karin: 'hij is zeker Aartje gaan zoeken.'

'Uw kind?' vraagt de boer: 'och nee toch, het is gevaarlijk buiten voor zo'n hummeltje. Op mijn land heb ik hem niet gezien. Ik ben ook al een koe kwijt.'

Karin onderbreekt hem: 'Aartje is een kleine grijze muis, hij spreekt onze taal. Het is een wondermuis, hij is superintelligent. Hij woont hier. Kijk hier staat zijn kooitje, hij slaapt met het deurtje open. Hij kan weg wanneer hij maar wil.'

De boer knikt wel, maar hij gelooft haar niet.

Karin pakt wat geld uit haar kassa en geeft dat aan de boerin. 'Hier pak aan, koop er een bloemetje voor.' Zij bedankt hen nogmaals waarna de boer en zijn vrouw haar zaak uit gaan.

'O hondje ik was bang dat er wat gebeurt was.'

Euras jankt dat hij weg wil maar Karin verstaat zijn hondentaaltje niet.

HOOFDSTUK 6 HEELHUIDS UIT DE TORNADO.

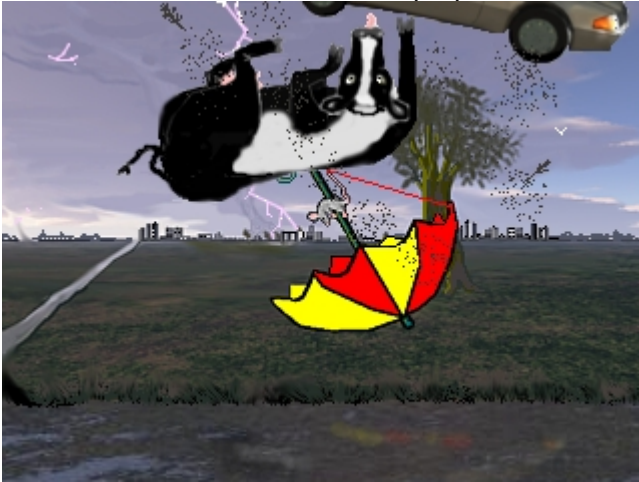
De wervelstorm waarin Aartje en de koe gevangen waren, lost eensklaps op. Alles wat in de draaiende wolk zat valt uit de lucht.

‘Help, help, Koe,’ gilt Aartje: ‘straks val jij bovenop mij!’

‘Help, help!’ gilt Koe: ‘dadelijk valt die auto boven op mij.’

‘Oh nee,’ schreeuwt Aartje: ‘we vallen in de sloot!’

‘Bonk!’ De auto valt met een klap op het weiland

vlak bij de boom. ‘Klats,’ de koe plonst in de sloot.

‘Helluppie! Ik kan niet zwemmen!’ loeit zij.

Aartje landt dankzij de paraplu zachtjes in het slootwater. De koe duwt hem meteen het water uit.

Zij probeert ook tegen de kant op te klimmen.

De koe puft en steunt. ‘Het lukt me niet kleine muis, kun jij hulp voor mij halen?’

‘Waar dan, waar dan!’ schreeuwt Aartje paniekerig.

'Mijn vriendinnen staan in de wei en de boer is op zijn erf. Pas echter op voor de rode kater, die verslind jou met huid en haar.' waarschuwt Koe. Aartje kijkt achterom. Het enige wat op het weiland staat is de boom en de auto. Er is geen koe te zien. 'Kun je er echt niet zelf uitkomen? Probeer het nog eens?'

De koe loeit wel uit alle macht, maar haar poten glijden uit in de modder.

'Meu, het lukt niet,' jammert Koe: 'alsjeblijft ga hulp halen, het water is zo koud!'

'Ik kan niet zo hard rennen als jij. Het zal een poosje duren.'

'Ik ben al blij dat jij hulp haalt, ga gauw kleine muis!'

Aartje rent zo snel mogelijk naar het erf.

Bij het hek staat een hondenhek, de kettinghond ligt erin.

Als Aartje voorbij rent roept hij: 'hé, hé, hé, kom eens terug! Ben jij die muis van die grote rottweilerhond?'

Aartje komt verbaasd teruglopen, hoe weet die vreemde hond dat?

'Ja, piept Aartje: 'hoe weet jij dat?'

'Hij was hier, hij kwam je zoeken.'

'Ik heb geen tijd om met je te praten, ik moet de boer spreken. Zijn koe ligt in de sloot en al haar vriendinnen zijn door de stofzuigerwind opgezogen.'

'Niks hoor, die koeien zijn naar de stal gebracht.'

Aartje rent alweer verder.

De rode kater heeft hem in de gaten, hij ligt plat op de grond. Hij is gereed om aan te vallen.

Als Aartje even twijfelt welke kant hij op moet, schiet de kat tevoorschijn.

‘Nee, niet doen, laat mij met rust!’ schreeuwt het kleine muisje. Het is te laat, de rode kater heeft hem in een ommezien te pakken.

De tante van Aaf raaf zit boven in de grote boom. Zij ziet wat er beneden gebeurt.

Pijlsnel vliegt zij naar de kat en pikt hem in zijn kop. De rode kater laat van schrik zijn prooi los, waarna tante het muisje uit zijn klauwen redt.

Binnen een tel zit tante op een tak in de hoge boom, zij springt aldoor hoger. ‘Jij bent toch die muis uit het winkelcentrum? Jij spreekt de mensen taal. Ik breng je meteen naar huis.’

‘Ik kan nog niet naar huis, ik moet de koe redden zij ligt in het water. Ik moet de boer halen voor zij verdrinkt.’

‘Wat ben jij een geweldig muisje, ik vlieg je erheen.’

Tante vliegt met Aartje door een open staand raam en landt op de keukentafel.

‘Wat krijgen we nou!’ roept de boer verschrikt, hij wappert met zijn krant naar tante.

Tante deinst niet opzij, zij is al heel wat gewend.

Dan rent Aartje over de tafel.

‘Ho, stop, niet boos worden! Uw koe ligt in de sloot, zij moet gered worden, zij is in gevaar!’

‘Wat hoor ik? Kun jij praten?’ De boer kijkt Aartje met grote ogen aan. Het is dus toch waar.

Die sprekende muis bestaat echt.

‘Wij hebben geen tijd te verliezen,’ jammert Aartje:

‘zij heeft het koud. Komt u nou mee, zij kan niet zelf uit de sloot komen en ik ben niet sterk genoeg.’

‘Daar ligt brood, dat lust ik graag.’ zegt tante onverwachts.

Zij vliegt op de grond. Aartje kijkt verbaasd naar tante. Het kan haar niet eens schelen dat Koe in gevaar is.

‘Zei je dat mijn koe in gevaar is?’ vraagt de boer.

‘Ze ligt in de sloot, wij zijn opgezogen door de stofzuigerslang wind!’

‘Wil jij alsjeblieft in mijn pet stappen, dan kunnen wij meteen weg. Jij moet mij vertellen waar mijn koe is. Wij gaan met de tractor naar het weiland, dat gaat sneller.’

De boer holt naar de schuur en start zijn tractor.

‘Als ik voorbij het hek kom kleine muis, welk weiland moet ik dan in? Moet ik rechts of links?’

‘Links,’ piept Aartje: ‘achter de boom staat een auto, daarachter is Koe.’

‘Saartje, die koe heet Saartje kleine muis, ik miste haar al. Zij heet geen Koe, zij is een koe.’ verbetert de boer.

Als zij voorbij het hondenhok rijden blaft de kettinghond: ‘muisje, jij moet straks even komen praten, ik wil jou wat vragen.’

‘Straks, ik kom straks, eerst moeten wij Saartje redden.’

De tractor rijdt snel over het weiland en stopt bij de boom vlakbij de auto die ook is neergekomen uit de tornado.

‘Nou, nou, waar komt dat ding vandaan?’ vraagt de boer zich af, hij loopt naar de slootkant.

HOOFDSTUK 7 DORUS KRIJGT HET BETER.

Aartje is al bij de slootkant.

‘Hoe is het met jou, Saartje? Ik heb de boer gehaald! Hij is hier en komt je redden.’

Saartje neemt een hapje waterriet, smakkend merkt zij op: ‘mm, het gras is hier lekkerder dan die op het weiland. Mag ik hier nog even blijven?’

Aartje lacht: ‘gelukkig ben jij niet verdronken.’

Saartje lacht ook: ‘deze sloot is ondiep.’

Als de bodem niet zo glibberig was, was ik er zelf wel uitgeklimmen.’

De boer stapt de sloot in, hij heeft een touw bij zich.

‘Ik kom je redden Saartje, binnen een ommezien trek ik jou uit de sloot.’

Saartje koe is toch blij als zij weer op het weiland staat.

‘Dank je wel kleine muis.’ loeit zij.

De boer aait zijn koe, hij zegt: ‘ik breng je naar jouw vriendinnen.’

Kom muis spring in mijn pet.

Mijn tractor haal ik straks wel op, eerst moet Saartje naar de koeienstal.

Als zij langs de kettinghond lopen, vraagt de kleine muis of hij uit de pet mag.

De boer zet hem op de grond.

Aartje rent meteen naar de kettinghond.

‘Fijn dat je gekomen bent.’ blaft de kettinghond: ‘ik wil je om een gunst vragen.’

‘Vraag maar raak.’ lacht Aartje.

‘Kijk, het zit zo. Jouw vriend Euras heeft een fijne warme hondenmand en hij mag loslopen. Dat wil ik ook. Ik wil ook een droog en lekker warm hok, deze is zo lek als een mandje. Kun jij dat alsjeblieft voor mij aan de boer vragen?’

‘Dat wil ik best doen maar dan moet ik weer langs de kat.’

‘Kijk eens wie daar met zijn auto komt aanrijden?’

Hij gaat je naar huis brengen, wedden? Als ik je niet meer zie, wens ik je het allerbeste en denk ook aan mij hè?’

De auto stopt voor het hondenok, het portier gaat open. ‘Spring in mijn pet muis, ik breng je thuis.’

Aartje roept: ‘dag hondje, ik zal je niet vergeten.’

Ik kom je gauw met Euras opzoeken. Dag!’

Aartje springt in de pet en wordt de auto in getild.

Het muisje vraagt de boer van alles voor de kettinghond.

De motor overstemt het kleine muizen stemmetje.

De boer hoort zijn vraag niet.

De rit duurt niet lang, binnen tien minuten zijn zij in het winkelcentrum.

De boer weet nu de weg naar de dierenwinkel. Hij stapt er meteen op af.

Het is nu of nooit denkt Aartje, ik moet nu aan hem vragen of de kettinghond nieuwe dingen krijgt.

‘Meneer?’

‘Ja muisje?’

‘Uw kettinghond wil zo graag een warme mand.’

‘Zo, wil hij dat?’ vraagt de boer verbaasd.

‘Hij heeft een nat hok, hij wil een warm, droog hok.’

‘Nou, nou, heeft hij soms nog meer wensen?’

‘Ja, hij wil niet meer aan de ketting. Hij is een politiehond geweest en weet dat hij niemand zomaar mag bijten. Hij weet hoe het hoort.’

‘Nou, jullie hebben dus gekletst. Ik wist niet dat jullie elkaar konden verstaan.’ grinnikt de boer.

‘Hij kan het u niet zelf vragen, u verstaat zijn geblaf niet.’ piept het muisje.

‘Jij bent een wonderbaarlijke muis, dat is fijn voor Saartje en nu ook voor Dorus.’

‘Dorus? Heet uw hond Dorus? Hi, wat een leuke naam.’

‘Mijn waakhond heet Dorus, ik zal zorgen dat hij alles krijgt waar hij om gevraagd heeft.

Dat verdient hij wel, vind jij ook niet?’

Met grote stappen loopt de boer de winkel in.

Karin kijkt vreemd op als de boer Aartje in zijn kooitje zet.

‘Hier is uw muis. Nu wil ik graag wat spullen kopen.’

Hij ziet de mand van Euras staan. ‘Heeft u zoeentje voor mij? Ik wil ook de grootste hondenkluij, doe er maar twee. Ik wil ook een mooie halsband met zo’n kokertje eraan. Geeft u meteen een zak hondenbrokken en hondenkoekjes, Dorus moet verwend worden.’

Aartje kijkt vrolijk, Dorus krijgt vast een leuker leven.
'Kan ik jou ook nog iets lekkers geven, muisje?'
vraagt de boer.

'Ik lust graag een roze kauwgombal, die verkoopt
Karin niet. Die hebben ze bij Vaatje Kruiden.'
Aartje kijkt verlegen.

'Goed, die ga ik voor jou halen. Jij hebt dat wel
verdient want Dorus is binnenkort een tevreden
hond en Saartje is ook blij.'

De boer rekent zijn spullen af en stapt de winkel uit.
'Nou, nou, Aartje,' lacht Karin: 'jij krijgt wat lekkers.'

Binnen luttele ogenblikken staat de boer weer in de
winkel. 'Hier is je kauwgombal, bedankt voor alles.
Dag muis, dag Karin.'

Aartje likt meteen aan de roze zoete kauwgombal.
Wat is het toch lekker.

Euras kijkt jaloers.

'Moet jij dan ook wat lekkers,' lacht Karin: 'hier heb
jij een hondenkoekje.'

Dan is het is weer rustig in de dierenwinkel, alsof er
niets gebeurd is.

EINDE.